Sygn. akt **OS 13/22**

POSTANOWIENIE

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie
z dnia (…) r.

w składzie:

Przewodniczący: **r.pr. Grzegorz Koksanowicz**
Sędziowie: **r.pr. Paweł Strzelec - sprawozdawca**
r.pr. Marek Kulik

Protokolant: Joanna Kowalska

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu (…)r. sprawy ze skargi (…)na postępowanie radcy prawnego (…)na skutek odwołania z dnia (…)r. – doręczonego dnia (…)r. - od postanowienia Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (…)r., sygn. akt RD-(…)o odmowie wszczęcia dochodzenia

postanawia:

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. oraz w zw. z art. 74^1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2022 r., poz. 1166) utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (…)r., sygn. akt RD-(…)o odmowie wszczęcia dochodzenia.

Przewodniczący: Członkowie:

…… …… ……
r.pr. Grzegorz Koksanowicz r.pr. Paweł Strzelec r.pr. Marek Kulik

OS 13/22

UZASADNIENIE

W dniu (…)r. do OIRP w Lublinie wpłynęła skarga Pani (…) (dalej- Skarżąca) na postępowanie radcy prawnej (…) (nr wpisu (…)). Skarżąca wskazała, że radcy prawnej zostało udzielone pełnomocnictwo procesowe przez p. (…). Na podstawie tego pełnomocnictwa radca prawny (…)wniosła przeciwko Skarżącej pozew do sądu. Skarżąca wskazała że w/w radca prawna „jest w nieformalnym związku z p. (…)- żyją oraz mieszkają razem oraz pracują w tej samej firmie powiązanej z (…). (…)wskazała, że udzielone pełnomocnictwo jest „niezgodne z prawem i niezgodne z Kodeksem Etyki, które obowiązują radcę prawnego - podważa to zaufanie, bezstronność i jest nieetyczne". Podniosła nadto, iż radca prawny jest „osobiście związana, zaangażowana ze sprawą w której zostało jej udzielone pełnomocnictwo". Zdaniem Skarżącej takie zachowanie stanowi rażące naruszenie Kodeksu Etyki i poddaje w wątpliwość rzetelność wykonywania zawodu radcy prawnego. Wskazała również, że radca prawny musi być wolny od wszelkich wpływów, w szczególności tych, które mogą wynikać z jego osobistych interesów. Skarżąca wniosła o wyciągnięcie „odpowiednich konsekwencji wobec radcy prawnego (…)". Do skargi dołączono kserokopię fotografii oraz pełnomocnictwo z dn. (…)r. udzielone r.pr. (…)przez (…). W dniu (…)r. do OIRP w Lublinie wpłynęło kolejne pismo Skarżącej. W uzupełnieniu wniesionej skargi (…)wskazała, że „pełnomocnik pomieszkuje z powodem w wynajmowanym przez niego mieszkaniu, jest to taki sam adres jak podany w pozwie adres do korespondencji z (…)." Skarżąca dodała również, że „na dowód łączących w/w relacji niech świadczy również fakt, że w okresie od (…)do (…)razem przebywali na urlopie wypoczynkowym." Ponownie wskazała, że zachowanie radcy prawnej (…)jest niezgodne z prawem i Kodeksem Etyki. Do pisma dołączono pismo procesowe z dn. (…)r. skierowane do Sądu Rejonowego w (…)w sprawie sygn. akt (…).

W odpowiedzi na wezwanie Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Lublinie radca prawna (…)pismem z dn. (…)r. ustosunkowała się do złożonej skargi. Podniosła, że w żaden sposób swoim zachowaniem nie naruszyła zasad etyki radcy prawnego gdyż fakt, że zna swojego mocodawcę nie stanowi powodu dla którego nie może go reprezentować przed sądem. Radca prawna wskazała, że to Skarżąca pożyczyła od jej mocodawcy pieniądze oraz robi wszystko aby po skierowaniu sprawy do sądu zaszkodzić jej oraz powodowi. Zauważyła, że sprawa nie dotyczy jej majątku, a majątku mocodawcy. Radca prawny (…)podniosła również, że nie wystąpiła z powództwem przeciwko swojemu klientowi, przeciwko radcy prawnemu lub

podmiotowi w stosunku do którego świadczyła wcześniej usługi prawne. Wyraziła przekonanie, że jeżeli jej mocodawca uzna, że reprezentuje jego interesy w sposób nienależyty to z pewnością wypowie udzielone pełnomocnictwo. Dodała, że zasadność powództwa oraz wiarygodność złożonych dowodów zostanie rozstrzygnięta przed sądem w toku postępowania.

W dniu (…)r. Rzecznik Dyscyplinarny OIRP w Lublinie r.pr(…) na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.pk. z zw. art. 74^1 pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych, wydała postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia.

Od powyższego postanowienia Skarżąca w dniu (…)r. wniosła zażalenie do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP w Lublinie. W treści złożonego środka odwoławczego Skarżąca wskazała, że przez ostatnie (…) lat pozostawała w związku z (…), który jest mocodawcą radcy prawnej (…). Zdaniem Skarżącej, w kontekście tego, iż obecnie (…)pozostaje w związku z r.pr. (…), „nieprawdą jest, że w złożonej skardze nie podniosła kwestii i nie odniosła się do relacji łączących radcę prawną z jej mocodawcą." Jej zdaniem powództwo cywilne radca prawny złożyła po dowiedzeniu się, że Skarżąca przez (…)lat pozostawała w związku z powodem, „co jest wyrazem osobistej zemsty i kierowania się pobudkami osobistymi". Skarżąca podniosła, że w treści zaskarżonego postanowienia Rzecznika Dyscyplinarnego znajduje się odniesienie wyłącznie do pisma z dnia (…)r. stanowiącego uzupełnienie oficjalnej skargi z dn. (…)r. Skarżąca zauważyła: „dodatkowo w skardze z dn. (…)r. dołączyłam dowód o łączących ich relacjach oraz poinformowałam o fakcie ich wspólnego urlopu w dniach (…)r." Skarżąca wniosła o udostępnienie pisemnych wyjaśnień złożonych przez radcę prawną oraz o „ponowne i rzetelne rozpatrzenie skargi i zażalenia, wyciągnięcie konsekwencji zawodowych oraz dyscyplinarnych wobec radcy prawnego (…) (pomimo koneksji i powiązań rodzinnych które posiada (…)w OIRP w Lublinie)." W dn. (…)r. do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP w Lublinie wpłynęło kolejne pismo (…). Skarżąca poinformowała, że zgodnie wezwaniem na rozprawę wyznaczoną na dzień (…)r. w (…) oraz pismem przygotowawczym powód (…)odwołał pełnomocnictwo procesowe udzielone radcy prawnej (…)i powołał nowego pełnomocnika. Nowy pełnomocnik powołał (…)na świadka w sprawie przeciwko Skarżącej, co w jej przekonaniu „może świadczyć o matactwie, ze względu na jej (…) letni związek z powodem". Skarżąca wyraziła również wątpliwość dotyczącego tego, czy radca prawna powinna być przesłuchana w charakterze świadka, co może, w jej przekonaniu, naruszać tajemnicę zawodową. Ponownie wniosła o udostępnienie pisemnych wyjaśnień złożonych w sprawie.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny po wszechstronnej analizie materiału zgromadzonego w sprawie stwierdził co następuje:

Wniesiony przez Skarżącą (…)**środek odwoławczy nie zasługuje na uwzględnienie.**

Ustalenia oraz oceny prawne poczynione przez Rzecznika Dyscyplinarnego w toku podjętych czynności oraz w treści zaskarżonego postanowienia są w pełni prawidłowe. Skarżąca oparła główne zarzuty skargi oraz środka odwoławczego na okoliczności jaką miały być bliskie relacje osobiste łączące radcę prawną (…)z (…). Wskazała, iż sama z (…) pozostawała w wieloletnim związku zaś obecnie toczy się miedzy nimi spór sądowy w którym jej byłego partnera reprezentuje r.pr. (…).

W przekonaniu Sądu Rzecznik Dyscyplinarny wydając zaskarżone postanowienie w pełni zasadnie przyjęła, że żaden przepis Kodeksu Etyki Radcy Prawnego oraz przepisy ustawy o radcach prawnych co do zasady nie zakazują radcy prawnemu świadczenia pomocy prawnej osobom znajomym, członkom rodziny czy też osobom z którymi pozostaje w innych bliskich relacjach. Tym samym zachowanie takie nie jest niezgodne z prawem ani zasadami etyki. Godzi się zauważyć, że nie stanowi również naruszenia prawa oraz zasad etyki reprezentowanie przez radcę prawnego klienta, z którym pozostaje w związku, a który to mocodawca decyduje się wytoczyć spór sądowy swemu byłemu partnerowi życiowemu. Słusznie również wskazano w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia, że ewentualne nienależyte oraz naruszające zasady etyki zawodowej może być reprezentowanie takiej osoby odnoszone do relacji radca prawny – mocodawca. Z żadnego z twierdzeń podniesionych przez Skarżącą w treści skargi oraz odwołania nie wynika aby z radcą prawnym (…)pozostawała (obecnie lub w przeszłości) w relacji pełnomocnik – mocodawca. Członkowie składu orzekającego mają świadomość, że treść wniesionego w przez radcę prawną pozwu może być dla Skarżącej dolegliwa prawnie a nawet subiektywnie krzywdząca. Może tak być w szczególności jeśli wziąć pod uwagę relację osobistą jaka łączyła Skarżąca z jej obecnym przeciwnikiem procesowym (…). Sytuacja ta nie zmienia jednak w żadnej mierze prawidłowości ocen dokonanych przez Rzecznika Dyscyplinarnego w pełni podzielanych przez Sąd odwoławczy.

Odnosząc się do treści pisma Skarżącej z dnia (…)r. wskazać należy, iż informacje oraz argumenty w nim przywołane nie mogły stanowić podstawy uchylenia zaskarżonego postanowienia. Fakt ewentualnej zmiany roli procesowej przez radcę prawną (…)z pełnomocnika na świadka oraz potencjalnego naruszenia tajemnicy zawodowej, nie był przedmiotem wniesionej skargi ani postępowania prowadzonego przez Rzecznika Dyscyplinarnego. Tym samym okoliczność ta nie może stanowić skutecznego zarzutu odwoławczego. Przytoczona przez Skarżącą okoliczność oraz wywodzone z niej oceny prawne powinny być w pierwszym rzędzie ocenione przez sąd cywilny prowadzący postepowanie.

Mogą również ewentualnie stanowić przedmiot nowej skargi kierowanej do organów dyscyplinarnych samorządu radców prawnych.

Z tych względów i na mocy powołanych przepisów Sąd orzekł, jak w części dyspozytywnej postanowienia.

POUCZENIE:

Postanowienie niniejsze jest ostateczne w toku instancji i nie przysługuje od niego środek odwoławczy – art. 426 § 1 k.p.k. w zw. z z art. 74^1 ustawy z 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t. j. Dz. U. z 2022 r. poz. 1166.)

Przewodniczący	Członkowie	
……	……..	……
r.pr.Marek Kulik	r.pr. Paweł Strzelec	r.pr. Grzegorz Koksanowicz